

a nějaké krychle – tvořily malou galerii člověka: člověka, jenž obývá Hain, Chiffewar a Cetiany, S a Terru Alterru a Uttermost, Kapetyn, Ollul, 4-Taurus, Rokanan, Ensbo, Cime, Gde a Sheashel Haven. Král bez valného zájmu na několik jen tak mrkl. „Co je toto?“

„Osoba z Cime, žena.“ Musel jsem použít slovo, kterým by Getheňané označili osobu v nejvyšší fázi kemmeru, jinak se ještě nabízelo slovo pro samici.

„Nepřetržitě?“

„Ano.“

Pustil krychli a dál se vestoje pohupoval z nohy na nohu, hleděl na mě, nebo spíše za mě, světlo z ohně se mu míhalo po obličejích. „Oni jsou všichni takoví – jako vy?“

Zdolaní této překážky jsem nebyl schopen místním usnadnit. Nakonec se musí naučit s ní vypořádat.

„Ano. Sexuální fyziologie Getheňanů, alespoň pokud víme, nemá mezi lidskými bytostmi obdoby.“

„Takže všichni tam, na ostatních planetách, nepřetržitě kemmerují? Je to společnost zvrhlíků? Tak to formuloval lord Tibe; a já jsem si myslel, že si dělá legraci. Třeba to tak opravdu je, ale je to odporná představa, pane Aii, a já nevidím důvod, proč by zdejší lidské bytosti měly vyhledávat a tolerovat styky s tvory tak příšerně odlišnými. Jenže vy jste tu možná proto, abyste mě upozornil, že v této záležitosti nemám na výběr.“

„Výběr pro celou Karhide leží jen a jen na vás, pane.“

„A co když vás odsud vyhostím?“

„Tak půjdu. A třeba to někdy zkusím znovu, s jinou generací...“

To zabralo. Vyhrkl: „Vy jste nesmrtelný?“

„Ne, pane, to vůbec ne. Ale dá se využít časových skoků. Kdybych se teď vydal z Getheny na nejbližší svět, Ollul, strávil bych na cestě tam sedmnáct let planetárního času. Časoskok je schopnost pohybovat se skoro tak rychle jako světlo. A kdybych se tam jen otočil a hned se vrátil zpět, těch několik hodin, které bych strávil v lodi, by tady vydalo za plných čtyřiatřicet let; a mohl bych začít znovu.“ Teorie časoskoků, která obvykle lidem vnukla falešnou představu o nesmrtelnosti, fascinovala každého, kdo mi naslouchal, od rybářů na ostrově Horden po ministerského předsedu. Krále však nechávala chladným. Ostrým, řezavým hlasem se zeptal: „Co je toto?“ a ukázal na ansibl.

„Ansibl, dorozumívací zařízení, pane.“

„Rádio?“

„Nevyužívá rádiových vln ani žádné formy energie. Princip, na němž pracuje, konstanta simultánnosti, je do jisté míry obdobný gravitaci...“ Zase jsem pozapomněl, že nemluví s Estravenem, který si přečetl všechna hlášení o mně a se zaujetím a chápavě naslouchal mým výkladům, ale se znuřeným králem. „Ansibl umí to, že v jakýchkoli dvou bodech vydá simultánně zprávu. Kdekoli. Jeden bod musí být pevný, na planetě o jisté hmotnosti, druhý konec je přenosný. To je tento konec. Nastavil jsem souřadnice na prasevět Hain. Lodi NAFAL trvá cesta mezi Hainem a Gethenem šedesát sedm let, ale když tady vyřukám vzkaz, na Hainu ho dostanou v téže chvíli, kdy já ho píšu. Chtěl byste se na něco zeptat stabilů na Hainu, pane?“

„Neumím jazyk obyvatel Prázdna,“ vymlouval se král a zase nasadil tupý a záluďný úsměv.

„Bude tam připraven asistent – já jsem je totiž upozornil – který umí karhidsky.“

„Cože? Jak to?“

„Jak víte, nejsem první cizinec, který je na Gethenu. Předemnou tu byla skupina průzkumníků, kteří svou přítomnost neohlásili, ale vydávali se za Getheňany a rok cestovali křížem krážem po Karhide a Orgoreynu a Souostroví. Když odletěli, podali zprávu Radám Ekumenu; to bylo před více než čtyřiceti lety, za vlády vašeho dědečka. Jejich zpráva byla mimořádně příznivá. No a já jsem nastudoval informace, jež nashromáždili, a jazyk, který znamenali, a přiletěl jsem. Chcete vidět to zařízení v chodu, pane?“

„Nemám rád triky, pane Aii.“

„To není trik, pane. Vaši vlastní vědci zkoumali...“

„Nejsem vědec.“

„Jste panovník, můj pane. A lidé stejného postavení na prasevěti Hainu od vás očekávají vzkaz.“

Vrhl na mě divoký pohled. Ve snaze zalichotit mu a upoutat jeho zájem jsem ho zahnal do úzkých – znovu to byla otázka prestiže. Celé snažení ale bylo k ničemu.

„Dobře. Tak se toho strojku zeptejte, co dělá z člověka zrádce.“

Pomaloučku vytukal na klávesách, které byly uzpůsobené karhidské abecedě: „Král Argaven z Karhide se ptá stabilů na Hainu, co dělá z člověka zrádce.“ Písmena na malé obrazovce zazářila a zmizela. Argaven to sledoval, jeho neklidné přešlapování na chvíli ustalo.

Následovala pauza, dlouhá pauza. Někdo dvaasedmdesát světelných let odtud teď bezpochyby horečně zadával požadavky do jazykového počítače pro

manuálka miny a kůže v medicíně. Hotový a karhidský mas / more!
Chtěl / MIST SIMPLÉ!